

Súd: Správny súd v Bratislave  
Spisová značka: BA-1S/187/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021201185  
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová, LL.M  
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1021201185.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Vladimíry Slobodovej, LL.M a členov senátu JUDr. Davida Žáka a JUDr. Daniely Uhríkovej, v právnej veci žalobcu: ALMOND LEGAL s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 47 248 653, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností, so sídlom Ružová dolina 27, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. i 3/2021-BPR zo dňa 19.05.2021, takto

### rozhodol:

I. Správny súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému právo na náhradu trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

### odôvodnenie:

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Žalobca dňa 21.04.2021 požiadal Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor (ďalej aj ako „okresný úrad“ alebo „povinná osoba“) o poskytnutie informácií v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 211/2000 Z. z.“) v rozsahu:

- „Informáciu, či Váš úrad vykonal v roku 2017, 2018, 2019, 2020 a 2021, akúkoľvek opravu podľa ust. § 59 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „katastrálny zákon“), pri ktorej došlo k zmene zápisu o vecnom práve (vlastníckom práve, vecnom bremene alebo inom vecnom práve) na liste vlastníctva,

- informáciu, či Váš úrad vykonal v roku 2017, 2018, 2019, 2020 a 2021, akúkoľvek opravu podľa ust. § 59 katastrálneho zákona, pri ktorej došlo k zrušeniu zápisu práva zodpovedajúceho vecnému bremenu „in rem“ na liste vlastníctva,

- informáciu, či Váš úrad vykonal v roku 2017, 2018, 2019, 2020 a 2021, akúkoľvek opravu podľa ust. § 59 katastrálneho zákona, pri ktorej k dotknutým nehnuteľnostiam vyhotovoval geodetické zameranie geodet A. B. C..“.

2. Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor rozhodnutím č. OU-BA-KO21-2021/073722 zo dňa 29.04.2021 žiadosti žalobcu podľa § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z. nevyhovel. S poukazom na § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. a na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/190/2008 zo dňa 27.05.2008 a sp. zn. 4Sžo/31/2008 zo dňa 26.02.2009 v dôvodoch uviedol, že povinná osoba nemá povinnosť na základe žiadosti o informácie vykonávať napríklad rôzne štatistické výpočty, na základe ktorých by vznikla kvalitatívne nová informácia. Zákon č. 211/2000 Z. z. v žiadnom ustanovení neukladá povinnému subjektu spracovávať údaje do určitých databáz, ak o to požiada

žiadateľ. Dodal, že informáciami, ktoré žiadateľ požaduje, okresný úrad nedisponuje, nakoľko tieto nie sú súčasťou žiadnych štatistických výkazov okresného úradu a okresný úrad ani nemá povinnosť takúto databázu vytvárať. Zo žiadneho ustanovenia zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len „katastrálny zákon“) a ani z iného právneho predpisu, v zmysle ktorého okresný úrad vykonáva svoju činnosť, mu nevyplýva povinnosť evidovať požadované informácie (aké opravy podľa § 59 katastrálneho zákona vykonal a na základe akých a kým vyhotovených podkladov).

3. Žalovaný rozhodnutím č. i 3/2021-BPR zo dňa 19.05.2021 podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, katastrálny odbor č. OU-BA-KO21-2021/073722 zo dňa 29.04.2021 potvrdil. V odôvodnení svojho rozhodnutia žalovaný poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/190/2008 zo dňa 27.05.2008, sp. zn. 4Sžo/31/2008 zo dňa 26.02.2009, sp. zn. 3Sži/5/2013 zo dňa 12.03.2014, sp. zn. 5Sži/3/2011 zo dňa 15.12.2011 a sp. zn. 10Sži/7/2016 zo dňa 23.08.2017 a uviedol, že počet konaní, ktorých predmetom bolo overenie geometrického plánu bol v roku 2020 celkom 2770, v roku 2019 celkom 2840, v roku 2018 celkom 3009 a v roku 2017 celkom 3150). Konaní o oprave chyby v katastrálnom operáte bolo v roku 2020 celkom 367, v roku 2019 celkom 591, v roku 2018 celkom 264 a v roku 2017 celkom 204. Fyzicky a ani v systéme nie je možné dohľadať údaje podľa kritérií žiadateľa a okresný úrad ako povinná osoba ani nie je povinný ich zhromažďovať podľa zadania žiadateľa. Dodal, že v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. nie sú informáciami údaje vytvorené v požadovanej štruktúre na základe kritérií stanovených žiadateľom. Dotknutá žiadosť je podľa žalovaného pokynom na výkon určitých činností alebo postupu okresného úradu ako povinnej osoby a keďže tento požadované informácie nemá k dispozícii, musel by ich pre žiadateľa (podľa ním stanovených kritérií) vytvoriť, zhromaždiť a vyhľadávať, avšak takáto povinnosť okresnému úradu zo zákona č. 211/2000 Z. z. nevyplýva.

II.

Žaloba

4. Žalobca sa žalobou zo dňa 19.07.2021, doručenu Krajskému súdu v Bratislave dňa 19.07.2021, domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. i 3/2021-BPR zo dňa 19.05.2021, ako aj prvostupňového rozhodnutia Okresného úradu Bratislava, katastrálny odbor č. OU-BA-KO21-2021/073722 zo dňa 29.04.2021, ich zrušenia z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. c), d) a g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) a uloženia povinnosti orgánu verejnej správy prvého stupňa požadované informácie žalobcovi sprístupniť.

5. V dôvodoch uviedol, že pri posudzovaní žiadosti žalobcu bolo potrebné sa vysporiadať s otázkou, či išlo alebo nešlo o vytvorenie kvalitatívne novej informácie, a teda či išlo alebo nešlo o informáciu, ktorú mala povinná osoba k dispozícii v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 21S/17/2012 a uviedol, že v prípade žiadosti žalobcu nešlo o vytvorenie novej informácie, nakoľko žalovaný mal uvedené informácie k dispozícii, avšak ich nemal v žiadateľom požadovanom formáte resp. štruktúre. Ku príprave odpovede stačilo iba mechanické vyhľadanie a zhromaždenie údajov, ktoré sa u povinnej osoby nachádzajú, a ktoré musia byť iba vyhľadané v rôznych dokumentoch, vyňaté z týchto dokumentov, zhromaždené a následne vložené do odpovede na žiadosť. Výsledkom žiadosti žalobcu tak mal byť len kvalifikovaný spôsob spracovania informácií, ktoré boli v čase podania žiadosti pre žalovaného dostupné. Vyhľadanie a zhromaždenie požadovaných dokumentov vyžaduje určitý čas, čo však nevyhnutne patrí k vybaveniu každej žiadosti o informácie.

6. Výklad žalovaného, že spracovanie žiadaných informácií do inej formy, než v ktorej sa nachádzajú, predstavuje pokyn nadriadeného na výkon určitých činností, nie je podľa žalobcu správny. Týmto výkladom by bolo možné dospieť k absurdnému záveru, ktorý by znamenal popretie ústavnej povinnosti povinných osôb poskytovať informácie, zakotvanej v čl. 26 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky. Je zrejmé, že by v danom prípade išlo o protiústavný výklad zákona č. 211/2000 Z. z., nakoľko povinné osoby by týmto výkladom nemuseli poskytovať fakticky skoro žiadne informácie (a to výlučne z dôvodu, že ich zhromažďujú v inom formáte/forme než požaduje žiadateľ). Skutočnosť, že okresný úrad nemal požadované informácie v momente podania a vybavovania žiadosti vyhľadané a zhromaždené podľa špecifikácie určenej žalobcom, resp. nemal tieto informácie k dispozícii v jednotnej počítačovej databáze,

z ktorej by ich mohol v krátkom čase vybrať, podľa názoru žalobcu nezavaruje okresný úrad ako povinnú osobu povinnosti požadované informácie vyhľadať a sprístupniť.

7. S poukazom na nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 3339/20 zo dňa 29.06.2021 žalobca tiež namietal, že v prípade, ak okresný úrad počas posudzovania žiadosti mal za to, že žiadosť žalobcu je nekonkrétna, prípadne že žalobca požaduje informácie vo veľkom rozsahu alebo mal okresný úrad iný dôvod, ktorý mu sťažoval sprístupnenie žiadaných informácií, mal postupovať v súlade s § 3 ods. 2 Správneho poriadku v úzkej súčinnosti so žalobcom tak, aby bolo žiadosti žalobcu v maximálnej miere vyhovie.

8. Žalobca poukázal aj na to, že v ním požadovaných informáciách sa nenachádzajú údaje, ktorých sprístupnenie by bolo potrebné obmedziť podľa § 8 až § 11 zákona č. 211/2000 Z. z.

9. V závere žalobca namietal, že žalovaný si nesplnil povinnosť podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, keďže s uvedenými námietkami žalobcu sa nevysporiadal vôbec alebo nedostatočne.

III.

Vyjadrenie žalovaného

10. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 03.11.2021 zhrnul skutkový stav veci a s poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 4Sžo/31/2008 zo dňa 26.02.2009, sp. zn. 2Sžo/190/2008 zo dňa 27.05.2009, sp. zn. 8Sži/2/2010 zo dňa 09.12.2010, sp. zn. 3Sži/5/2013 zo dňa 12.03.2014, sp. zn. 5Sži/3/2011 zo dňa 15.12.2011 a sp. zn. 10Sži/7/2016 zo dňa 23.08.2017) a uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp. zn. III. ÚS 96/2010-14 zo dňa 09.03.2010) zopakoval dôvody nevyhovenia žiadosti žalobcu o poskytnutie informácií, ktoré uviedol v napadnutom rozhodnutí.

11. K žalobným námietkam žalovaný uviedol, že žalobca si pod vplyvom subjektívneho extenzívneho výkladu ustanovení zákona č. 211/2000 Z. z. spája právo požadovať informácie s bezhraničnou povinnosťou povinnej osoby vybaviť jeho požiadavky bez právnej kritiky, na základe ním zvolených kritérií. Zo znenia zákona č. 211/2000 Z. z. nemožno podľa žalovaného vyvodzovať, že informáciou by malo byť spracovanie údajov podľa požiadaviek resp. pokynov toho, kto o poskytnutie informácie žiada.

12. Žalovaný poukázal aj na to, že okresný úrad ako povinná osoba nemá takéto informácie vytvorené (spracované). Vybavovanie žiadostí podľa zákona č. 211/2000 Z. z. má na katastrálnom odbore v náplni činnosti jedna zamestnankyňa. Elektronický systém katastra obsahuje v prípade konaní o oprave chyby len údaje o začatí konania, o nehnuteľnosti (plomba), o pohybe (jednotlivé kroky ako výzva, rozhodnutie o prerušení/vo veci, zaslanie rozhodnutia účastníkom, právoplatnosť). Spis však nie je v elektronickej podobe, a teda nie je možné zistiť ani výrok v konaní, ani aké prílohy tvorili podklad pre rozhodnutie. V tomto prípade by musela zamestnankyňa prešetriť overenie geometrických plánov v počte 11769 a na základe kritérií žalobcu fyzicky prešetriť v archíve uložených 1426 spisov (r. 2017-2020), týkajúcich sa konaní o oprave chyby v katastri nehnuteľností, čo nie je technicky a ani personálne možné, a už vôbec nie v lehote stanovenej zákonom. Podľa názoru žalovaného má žiadosť žalobcu znaky zneužívania práva na prístup k informáciám, nakoľko charakterom obsahu sa podobá skôr na pokyny ako žiadosť.

13. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby súd žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

IV.

Replika žalobcu, duplika žalovaného

14. Žalobca v replike zo dňa 24.11.2021 zopakoval dôvody žaloby a uviedol, že až vo vyjadrení k žalobe žalovaný uvádza, že disponuje elektronickým systémom a archívom, pričom uvádza aj množstvo konaní za jednotlivé roky. Túto skutočnosť žalovaný a ani orgán verejnej správy prvého stupňa neuviedli vo svojich rozhodnutiach, čo považuje žalobca za nedostatok oboch rozhodnutí, ktorý zakladá porušenie práva žalobcu na informácie. Uvedený záver vyplýva podľa žalobcu aj z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 830/2016 zo dňa 02.02.2017, v zmysle ktorého bolo povinnosťou okresného úradu informovať žalobcu o vykonaných krokoch, ktoré podnikol v snahe vyhovieť žiadosti žalobcu, ako aj o tom, či žalobcom žiadané informácie existujú a akým spôsobom ich okresný úrad

vyhľadával. V prípade, ak by sa okresný úrad domnieval, že nie je možné žiadosti žalobcu vyhovieť, malo rozhodnutie obsahovať dostatočné odôvodnenie, v akých registroch bolo vykonané šetrenie, akým spôsobom a tiež technické, prípadne personálne zdôvodnenie, prečo nie je možné žiadosti žalobcu vyhovieť.

15. Žalobca zotrval na tom, že ním žiadané informácie sú na okresnom úrade dostupné a zistiteľné z archívu (preverením výrokov rozhodnutí o oprave vydaných v uvedenom období) a z elektronického systému katastra, nakoľko ako sám žalovaný uviedol, systém obsahuje v prípade konaní o oprave chyby údaje o rozhodnutí vo veci (z výroku rozhodnutia vo veci je možné zistiť, či rozhodnutím došlo k zmene zápisu o vecnom práve alebo k zrušeniu zápisu práva zodpovedajúceho vecnému bremenu „in rem“ na liste vlastníctva). Žalobca mal za to, že okresný úrad sa mal v prvostupňovom rozhodnutí vysporiadať aj so skutočnosťou, prečo nie je možné žalobcovi sprístupniť všetky dokumenty tak, aby si mohol požadované informácie sám vyhľadať. Údajné ťažkosti súvisiace s vyhľadaním a spracovaním požadovaných informácií, akým je najmä vyhľadávanie väčšieho počtu informácií, prípadne technické alebo personálne problémy spojené s vyhľadávaním a sprístupňovaním informácií, nie sú podľa žalobcu dôvodom pre nevyhovenie žiadosti, ale mohli by byť iba dôvodom na predĺženie lehoty na vybavenie žiadosti žalobcu v zmysle § 17 zákona č. 211/2000 Z. z.

16. Žalovaný právo podať dupliku nevyužil.

V.

Konanie na správnom súde

17. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, začal s účinnosťou od 01.06.2023 vykonávať svoju činnosť Správny súd v Bratislave (ďalej aj „správny súd“), na ktorý prešiel od 01.06.2023 výkon súdnictva v správnej agende z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre. V súlade s platným a účinným rozvrhom práce správneho súdu bola vec v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pridelená do senátu 3S správneho súdu a vedená pod sp. zn. BA-1S/187/2021.

VI.

Verejné vyhlásenie rozsudku

18. Správny súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie podľa § 10, § 13 ods. 1 SSP, po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu a administratívneho spisu žalovaného, vrátane administratívneho spisu orgánu verejnej správy prvého stupňa, preskúmal napadnuté rozhodnutia, ako aj priebeh administratívneho konania, predchádzajúceho ich vydaniu, a viazaný rozsahom a dôvodmi správnej žaloby (§ 134 ods. 1 SSP) dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

19. Správny súd rozhodol o žalobe bez nariadenia pojednávania dňa 12.12.2024, pretože boli splnené podmienky podľa § 107 ods. 2 v spojení s § 137 ods. 4 SSP. Účastníci konania o nariadenie pojednávania vo veci nežiadali. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo dňa 12.11.2024 oznámené na úradnej tabuli správneho súdu a súčasne zadané na zverejnenie na webovej stránke správneho súdu.

VII.

Relevantné právne predpisy

20. Podľa § 493e SSP, v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

21. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

23. Podľa článku 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.

24. Podľa článku 10 ods. 2 Dohovoru výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré stanovuje zákon, a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti alebo verejnej bezpečnosti, na predchádzanie nepokojom alebo zločinnosti, ochranu zdravia alebo morálky, ochranu povesti alebo práv iných, zabránenia úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

25. Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

26. Podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

27. Podľa čl. 26 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonania ustanoví zákon.

28. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len "povinné osoby") sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

29. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

30. Podľa § 18 ods. 2 prvá veta zákona č. 211/2000 Z. z. ak povinná osoba žiadosti nevyhoví hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie.

31. Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

32. Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

33. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

## VIII.

### Právne posúdenie vecí správnym súdom

34. Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného č. i 3/2021-BPR zo dňa 19.05.2021, ktorým podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, katastrálny odbor č. OU-BA-KO21-2021/073722 zo dňa 29.04.2021, ktorým

podľa § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z. nevyhovelo žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií, špecifikovanej v bode 1. tohto rozsudku.

35. Správny súd uvádza, že zákon č. 211/2000 Z. z. predstavuje predpis verejného práva, upravujúci povinnosti povinných osôb pri aplikácii tohto zákona, ako aj rozsah práv jednotlivých oprávnených subjektov (žiadateľov). Vzťah medzi povinnou osobou a žiadateľom je vzťahom vertikálnym a konanie v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. je osobitným druhom administratívnoprávneho konania. Je založený na princípe generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, čo znamená, že povinné osoby sprístupňujú všetky informácie, okrem tých, u ktorých to zákon zakazuje. Zákaz však nemusí byť explicitne stanovený priamo zákonom č. 211/2000 Z. z., ale môže vyplývať aj z iných právnych predpisov verejného práva.

36. Povinná osoba nemá povinnosť sprístupniť akúkoľvek žiadanú informáciu. Informáciu povinná osoba sprístupní iba v takom prípade, ak ju má k dispozícii (§ 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z.) a súčasne nie je daný niektorý zo zákonných dôvodov pre obmedzenie prístupu k informáciám vymedzený v § 8 až § 11 zákona č. 211/2000 Z. z.

37. Z § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. teda vyplýva, že povinná osoba má povinnosť poskytovať len informácie, ktoré má k dispozícii. Zákon č. 211/2000 Z. z. neukladá povinnej osobe povinnosť vytvárať na základe žiadosti žiadateľov informácie, ktoré v momente podania žiadosti neexistujú. Takisto jej zákon neukladá povinnosť spracovávať už existujúce informácie takým spôsobom, že sa z nich po spracovaní stanú kvalitatívne odlišné, resp. nové informácie.

38. V prejednávanej veci bolo kľúčovým posúdenie, či by spracovaním informácií v zmysle žiadosti žalobcu došlo k vytvoreniu kvalitatívne novej informácie, ktorú povinná osoba nemá k dispozícii, z ktorého dôvodu potom takúto informáciu nie je povinná sprístupniť podľa § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z.

39. V tejto súvislosti dáva správny súd do pozornosti viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozsudok sp. zn. 2Sžo/190/2008 zo dňa 27.05.2009, rozsudok sp. zn. 8Sži/2/2010 zo dňa 09.12.2010, rozsudok sp. zn. 3Sži/5/2013 zo dňa 12.03.2014, rozsudok sp. zn. 5Sži/3/2011 zo dňa 15.12.2011), v zmysle ktorých zo zákona č. 211/2000 Z. z. nevyplýva povinnosť povinného subjektu vyhľadávať, získať, vyžadovať, zhromažďovať, vyhodnocovať alebo dokonca spracovávať materiály, požadované žiadateľom o informáciu, ak sa v ich originálnej podobe v jeho dokumentácii nenachádzajú. Rovnako zo zákona č. 211/2000 Z. z. nevyplýva, že by povinné osoby museli vykonávať na žiadosť oprávnených osôb také úkony, ktoré nesmerujú k výkonu ich právomoci alebo realizovať šetrenia, či kontrolnú alebo vyhodnocovaciu činnosť na požiadanie oprávnených osôb. Oprávnené osoby môžu požadovať len informácie o takých im neznámych skutočnostiach, ktoré má povinná osoba k dispozícii, a ktoré je povinná na žiadosť poskytnúť. Rozširujúci výklad, podľa ktorého by povinná osoba musela spracovávať údaje do inej formy, ako je tá, v ktorej sa nachádzajú alebo poskytovať oprávnenej osobe kompletne podklady, ktoré má k dispozícii, by žiadosť o poskytnutie informácie v skutočnosti zmenil na pokyn nadriadeného, čo nie je účelom tohto zákona.

40. Správny súd taktiež poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžik/3/2020 zo dňa 26.05.2021, v ktorý v bode 26 vyslovil, že „Princíp prístupu k informácii znamená možnosť pozrieť sa na údaje, ktoré u povinnej osoby „ležia“, a s ktorými povinná osoba pracuje. Informáciou sa myslí to, čo sa u povinnej osoby v okamžiku opýtania nachádza alebo čo má k dispozícii. Táto povinnosť sa však netýka dopytov na názory, budúce rozhodnutia, vytváranie nových informácií (ktoré by musel povinný subjekt vytvoriť na konkrétnu žiadosť žiadateľa) ako sú rozbor, prognózy, porovnávacie prehľady, právne a iné výklady a podobne (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sži/7/2016 zo dňa 23. augusta 2017).“

41. Rovnako tak správny súd odkazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžik/2/2020 zo dňa 28.09.2022, v ktorom tento konštatoval, že „Je pravdou, že v prípade sprístupňovania informácií musí takmer vždy prebehnúť istý proces vyhľadávania či zhromažďovania, čo možno jednoznačne vyvodiť aj z ustanovenia § 17 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 211/2000 Z. z. Súčasne však tento proces musí byť v súlade s určitou mierou časovej, personálnej či odbornej náročnosti a jeho výsledkom nemá byť vytvorenie novej informácie.“

42. Ústavný súd Slovenskej republiky tiež vyslovil, že účelom základného práva na prijímanie informácií podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 10 ods. 1 Dohovoru (a zároveň účelom zákona č. 211/2000 Z. z.) nie je právo dostávať informácie podľa predstáv a očakávaním žiadateľa (II. ÚS 184/03), ale zabezpečiť poskytovanie informácií verejnosti „primeraným spôsobom“ tak, aby nedochádzalo k paralyzovaniu činnosti orgánov verejnej moci ako povinných osôb, ktorých účel činnosti ustanovujú samostatné zákony (III. ÚS 96/2010-14). Ústava Slovenskej republiky v čl. 26 zaručuje právo na informácie a zároveň upravuje obmedzenia, ktoré je potrebné dodržiavať pri uplatňovaní práva na informácie tak, aby sa vytvorila primeraná rovnováha. Súd zdôrazňuje, že právo na informácie je právom ústavným, nie však právom absolútnym a možno ho obmedziť, ak tak ustanoví zákon.

43. Otázkou, za akých podmienok možno hovoriť o vytvorení kvalitatívne novej informácie v súvislosti so žiadosťou o poskytnutie informácií v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z., sa zaoberal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky aj v rozsudku sp. zn. 6Svk/6/2024 zo dňa 27.06.2024, v ktorom uviedol:

„32. ...Prvotným predpokladom pre nevyhovenie žiadosti o informácie (teda pre nesprístupnenie požadovaných informácií) z dôvodu vytvorenia novej informácie je skutočnosť, že povinná osoba takýmito informáciami v požadovanom tvare, respektíve forme nedisponuje. Ďalší dôležitý predpoklad je založený na absencii povinnosti s takýmito informáciami disponovať, nakoľko aj v prípade, že by poskytnutie požadovaných informácií pre správny orgán objektívne predstavovalo potrebu vytvoriť novú informáciu, môže nastať situácia, kedy správny orgán nebude oprávnený poskytnutie takýchto informácií odoprieť, keď nerešpektovaním povinnosti evidovať požadované informácie sa nemôže zbaviť svojej povinnosti predmetné informácie poskytovať; vytvorením takýchto informácií by v podstate len napravoval svoje skoršie pochybenie. V prípade splnenia uvedených základných predpokladov je ďalej nevyhnutné riadne rozlíšiť, respektíve nájsť vhodné rozhraničenie medzi situáciou, kedy na jednej strane pôjde výlučne o vyhľadávanie a usporiadanie už existujúcich informácií do podoby zodpovedajúcej konkrétnej žiadosti o informácie a na strane druhej situáciou, kedy by zostavenie požadovaných informácií už predstavovalo „vytvorenie novej informácie“. Primárny dôvod takéhoto rozlíšenia spočíva v tom, že mnohé z požadovaných informácií nie je možné získať obyčajnou mechanickou kontrolou či už jednotlivých rozhodnutí, prípadne spisov, ale vyžaduje si náležité preštudovanie, vyhodnotenie a následné spracovanie informácií obsiahnutých v týchto rozhodnutiach, alebo spisoch, a to podľa požiadaviek vymedzených v konkrétnej žiadosti o informácie. Pod pojmom „vytvorenie novej informácie“ treba rozumieť jednak situáciu, kedy žiadateľ požaduje od povinnej osoby vypracovanie rozborov, analýz, referátov, poskytnutie odborných alebo politických stanovísk, prognóz, výkladov právnych predpisov, prípadne žiada od povinnej osoby, aby vyslovila určitý subjektívny názor na istú problematiku, pričom tieto informácie nemá povinná osoba vôbec vytvorené a jednak situáciu, kedy sa určitá informácia u povinnej osoby nachádza, avšak jej kvalifikovaným spracovaním vznikne kvalitatívne nová informácia (porovnaj znenie § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. v znení zákona č. 428/2022 Z. z. účinného od 01. januára 2023). Pokiaľ by sa teda na základe žiadosti zo strany povinnej osoby žiadalo nielen mechanické vyhľadávanie a zhromažďovanie údajov, ktoré mala povinná osoba k dispozícii, ale vyžadovalo by sa aj ich tzv. kvalifikované spracovanie, pre ktoré by bol príznačný určitý vyšší stupeň intelektuálnej náročnosti potrebnej pri príprave odpovedi na žiadosť (majúcej podobu napríklad štúdia, analýzy a podobne), išlo by o vytvorenie novej informácie, ktorej sprístupnenie možno odmietnuť z dôvodu, že takúto informáciu nemá povinná osoba k dispozícii. O vytvorenie novej informácie pôjde iba vtedy, ak k vytvoreniu odpovede na žiadosť nepostačuje obyčajné mechanické vyhľadávanie a zhromaždenie údajov, ktoré má povinný subjekt k dispozícii a ktoré sú predmetom príslušnej žiadosti, a súčasne je nevyhnutné s takýmito údajmi uskutočňovať ďalšie (napríklad analytické) spracovanie nad rámec jednoduchého „vtelenia“ do odpovede na príslušnú žiadosť. O vytvorenie novej informácie však nepôjde v prípade, kedy v súvislosti s vybavením príslušnej žiadosti sa vyžaduje vyhľadávanie vo viacerých dokumentoch, čo býva pomerne často spojené s časovou náročnosťou, nakoľko takéto prekážky predpokladajú použitie inštitútu predĺženia lehoty na sprístupnenie informácie, tak ako to predpokladá § 17 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z.

33. Zo znenia zákona č. 211/2000 Z. z. nemožno vyvodzovať, že informáciou je aj poskytovanie obsahu spisov, prípadne, že informáciou by malo byť „štatistické“ spracovanie údajov zo stoviek spisov podľa požiadaviek, respektíve pokynov toho, kto o poskytnutie informácie žiada. Z príslušného zákona tiež nevyplýva povinnosť, ktorá by povinnému subjektu ukladala povinnosť získať, vyžadovať, zhromažďovať, vyhodnocovať, vyhľadávať alebo dokonca spracovávať materiály požadované žalobcom ako žiadateľom o informáciu, ak sa v ich originálnej podobe v dokumentácii nenachádzajú. Rovnako zo zákona nevyplýva, že by povinné osoby museli vykonávať na žiadosť oprávnených osôb také úkony,

ktoré nesmerujú k výkonu ich právomoci, alebo realizovať šetrenia, či kontrolu alebo vyhodnocovaciu činnosť na požiadanie oprávnených osôb. Oprávnené osoby môžu požadovať len informácie o takých im neznámych skutočnostiach, ktoré má povinná osoba k dispozícii a ktoré je povinná na žiadosť poskytnúť. Rozširujúci výklad, podľa ktorého by povinná osoba musela spracovávať údaje do inej formy, ako je tá, v ktorej sa nachádzajú, alebo poskytovať oprávnenej osobe kompletne podklady, ktoré má k dispozícii, by žiadosť o poskytnutie informácie v skutočnosti zmenil na pokyn nadriadeného, čo nebolo a nie je účelom zákona. Žiadosť o poskytnutie informácie má za cieľ sprístupniť verejnosti jej neznáme údaje vo veciach verejných bez toho, aby sa žiadosť stala pokynom na výkon určitých činností alebo postupu povinnej osoby. Marila by sa tým výkonná aj riadiaca funkcia nadriadených, kontrolných alebo dozor vykonávajúcich orgánov a do výkonu verejnej správy by zasahovali subjekty, ktoré za jej činnosť nezodpovedajú a ani ju nevykonávajú (pozri napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. októbra 2018, sp. zn. 7Sžik/1/2017, prípadne rozsudok zo 17. decembra 2015, sp. zn. 7Sži/40/2014). 34. Podporne možno tiež poukázať na článok 13 úvodných ustanovení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/98/ES zo 17. novembra 2003 o opakovanom použití informácií verejného sektora podľa ktorého „ (...) subjekty verejného sektora by mali priaznivo posudzovať žiadosti o výpis z existujúcich dokumentov, keď sa takej žiadosti môže vyhovieť len jednoduchou manipuláciou. Subjekty verejného sektora by však nemali byť povinné poskytnúť výpis z dokumentu, keď je s tým spojené neprimerané úsilie (...)“, prípadne článok ods. 1 aktuálne platnej smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1024 z 20. júna 2019 o otvorených dátach a opakovanom použití informácií verejného sektora, podľa ktorého „ (...) Bez toho, aby bola dotknutá kapitola V, subjekty verejného sektora a verejné podniky sprístupňujú svoje dokumenty v akomkoľvek už existujúcom formáte alebo jazyku a pokiaľ je to možné a vhodné elektronickými prostriedkami, vo formátoch, ktoré sú otvorené, strojovo čitateľné, prístupné, vyhľadateľné a opakovane použiteľné, spolu s ich metaúdajmi. Formát i metaúdaje spĺňajú podľa možnosti formálne otvorené štandardy.“ a v spojení s článkom 5 ods.

3 smernice, podľa ktorého cit.: „Z odseku 1 nevyplýva subjektom verejného sektora povinnosť vytvoriť alebo upraviť dokumenty alebo poskytnúť výňatky s cieľom zabezpečiť súlad s uvedeným odsekom, ak by si to vyžadovalo neprimerané úsilie presahujúce rámec jednoduchej operácie.“

44. Za takto nastavených východísk má správny súd za to, že orgány verejnej správy postupovali v prejednávanej veci v súlade so zákonom č. 211/2000 Z. z., keď žiadosti žalobcu o poskytnutie informácií nevyhoveli dôvodiac, že informácie podľa žalobcom požadovaných kritérií nevedú, pričom následne realizované úkony by viedli k vzniku novej informácie, ktorá skutočnosť už spadá mimo rámca zákona č. 211/2000 Z. z.

45. Prvý predpoklad považuje správny súd za splnený, keď povinná osoba takýmito informáciami v požadovanom tvare, respektíve forme nedisponuje. V tomto sám okresný úrad uviedol, že nevedie evidenciu podľa žalobcom požadovaných kritérií (aké opravy podľa § 59 katastrálneho zákona vykonal a na základe akých a kým vyhotovených podkladov), čo následne potvrdil aj žalovaný v napadnutom rozhodnutí.

46. Rovnako podľa názoru správneho súdu bol splnený aj druhý predpoklad, že žiaden právny predpis neukladá okresnému úradu povinnosť evidovať informácie v takej forme, v akej to požadoval žalobca. Takáto povinnosť mu nevyplýva z katastrálneho zákona a ani z iného právneho predpisu. Žalobca v tomto smere žiadne námietky neprodukoval a ani on sám takýto právny predpis neidentifikoval.

47. Čo do otázky vytvorenia novej informácie má správny súd za to, že žalovaný a orgán verejnej správy prvého stupňa nebol povinný žalobcovi požadované informácie sprístupniť, keď vyhľadávanie informácií, na základe kritérií stanovených žalobcom, je podstatne sťažené tým, že povinná osoba by mala nielen mechanicky (fyzicky) vyhľadávať údaje v stovkách spisov (žalovaný už v napadnutom rozhodnutí uviedol, že v rokoch 2017- 2020 viedol celkom 11769 konaní, ktorých predmetom bolo overenie geometrického plánu a 1426 konaní o oprave chyby v katastrálnom operáte), ale tieto údaje kvalitatívne posudzovať podľa obsahu žiadosti, vyňať ich, zhromaždiť a vteľiť ich do odpovede na žiadosť žalobcu. Takéto vynímanie informácie z veľkého počtu spisov a ich zhromaždenie s cieľom ich poskytnutia žiadateľovi aj podľa správneho súdu možno považovať za vytváranie novej informácie, keď povinná osoba s ohľadom na obsah zákona č. 211/2000 Z. z. nie je povinná vytvárať databázu informácií, ktorou v momente podania žiadosti nedisponuje. Sprístupnenie žalobcom požadovaných informácií by si vyžadovalo nielenže fyzicky (z vyjadrenia žalovaného vyplýva, že spisy nie sú vedené v elektronickej podobe) preskúmať stovky spisov, pokrývajúcich časové obdobie takmer 5 rokov,

nachádzajúcich sa v archíve, ale z týchto následne informácie vyňať a zhromaždiť podľa kritérií požadovaných žalobcom. Základ činnosti okresného úradu ako povinnej osoby, v kontexte na konkrétne požiadavky zadané žalobcom v príslušnej žiadosti, by bol podľa názoru správneho súdu založený na analýze (štúdiu) jednotlivých spisov, týkajúcich sa konania o oprave chyby v katastrálnom operáte podľa § 59 katastrálneho zákona, a to konkrétne za účelom zistenia informácie, s akým výsledkom skončilo to ktoré konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte (zmena zápisu o vecnom práve na liste vlastníctva alebo zrušenie zápisu práva zodpovedajúceho vecnému bremenu „in rem“ na liste vlastníctva) a informácie, týkajúcej sa povahy podkladu (geodetické zameranie vyhotovené geodetom Ing. Norbertom Czikhartom), a v ich následnom spracovaní do odpovede podľa požiadaviek žalobcu. Z uvedeného množstva spisov by takýmto postupom povinná osoba vytvorila nové informácie. V prípade sprístupňovania informácií musí takmer vždy prebehnúť istý proces vyhľadávania či zhromažďovania, čo možno jednoznačne vyvodiť aj z § 17 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 211/2000 Z. z. Súčasne však tento proces musí byť v súlade s určitou mierou časovej, personálnej či odbornej náročnosti a jeho výsledkom nemá byť vytvorenie novej informácie. V tomto prípade by však nešlo o proces, ktorý možno od orgánu verejnej správy požadovať, ale o preskúmanie stoviek spisov (nachádzajúcich sa v archíve), následné zhromažďovanie a spracúvanie informácií podľa kritérií žalobcu, čím by došlo k vytvoreniu kvalitatívne novej informácie. Zo znenia zákona č. 211/2000 Z. z., a to ani vzhľadom na ustálenú rozhodovaciu prax nemožno vyvodzovať, že orgán verejnej správy prvého stupňa a následne žalovaný mal žiadosti žalobcu vyhovieť (podporne pozri rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžik/2/2020 zo dňa 28.09.2022, sp. zn. 4Sžik/2/2020 zo dňa 29.11.2021, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3SžI/46/2014 zo dňa 06.10.2015, sp. zn. 2Sžo/190/2008 zo dňa 29.05.2009 v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 96/2010 zo dňa 09.03.2010).

48. Na základe uvedeného správny súd konštatuje, že na vyhovenie žiadosti žalobcu by nepostačovalo len mechanické vyhľadanie a zhromaždenie údajov z jednotlivých spisov, tak ako to namietal žalobca, ale bolo by potrebné nielenže vykonať analýzu (štúdium) každého jedného spisu za účelom zistenia a vyabstrahovania údaju, týkajúceho sa podkladu a výsledku toho ktorého konania o oprave chyby v katastrálnom operáte podľa § 49 katastrálneho zákona, no zároveň aj štatistické spracovanie údajov takto zistených do samotného výstupu. Zároveň je nutné dodať, že ide o množstvo spisov, pokrývajúcich časové obdobie r. 2017-2021, ktoré spisy sa nachádzajú v archíve. Potom je nevyhnutné stotožniť sa s právnym názorom žalovaného, že žiadosť o poskytnutie informácie obsahovala požiadavku, ktorá si vyžaduje vyhľadanie, zber a následné spracovanie žalobcom požadovaných informácií, ktorého výsledkom by bolo vytvorenie kvalitatívne novej informácie podľa kritérií zadaných žalobcom.

49. Správny súd v tejto súvislosti opätovne poukazuje na to, že účelom zákona č. 211/2000 Z. z. nie je paralyzovať činnosť orgánov verejnej moci ako povinných osôb, ale zabezpečiť poskytovanie informácií verejnosti „primeraným spôsobom“ (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 96/2010-14 zo dňa 09.03.2010).

50. Správny súd pokladá za neopodstatnený poukaz žalobcu na nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 3339/20 zo dňa 29.06.2021, nakoľko právna vec riešená v predmetnom náleze sa týka skutkovo odlišnej situácie. V predmetnej veci dospel Ústavný súd Českej republiky k záveru, že povinný subjekt (prostredníctvom inštitútu hradenia nákladov podľa § 17 zákona č. 106/1999 Sb. o slobodnom prístupe k informáciám) paušálne bránil sťažovateľovi v prístupe ku všetkým požadovaným informáciám bez toho, aby k tomu minimálne u niektorých typov informácií mal akýkoľvek racionálny dôvod, pričom povinný subjekt mal (aj v súčinnosti so sťažovateľom) oddeliť informácie, ktorých neposkytnutie či spoplatnenie zákon pre ich ľahkú dostupnosť a absenciu dôvodov pre neposkytnutie nepredpokladá a tieto mal sťažovateľovi bez ďalšieho poskytnúť. O takúto situáciu však v prejednávanej veci nešlo. Navyše správny súd dodáva, že z napadnutých rozhodnutí jasne vyplýva, z akého dôvodu nebolo žiadosti žalobcu vyhovené, a to, že spracovaním informácií v zmysle žiadosti žalobcu by došlo k vytvoreniu (kvalitatívne) novej informácie, ktorú povinná osoba nemá k dispozícii, z ktorého dôvodu potom takúto informáciu nie je povinná sprístupniť podľa § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. Dôvodom nevyhovenia žiadosti žalobcu nebola skutočnosť, že žiadosť žalobcu je nekonkrétne (uvedené orgány verejnej správy vo svojich rozhodnutiach ani neuvádzajú) a ani skutočnosť (sama o sebe), že žalobca požaduje informácie vo veľkom rozsahu. Zároveň ani sám žalobca bližšie nešpecifikoval (len citoval časť uvedeného nálezu Ústavného súdu Českej republiky), ako konkrétne mala povinná osoba postupovať podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku v úzkej súčinnosti so žalobcom tak, aby bolo žiadosti žalobcu v maximálnej miere vyhovené. Z tejto časti žaloby preto správny súd nie

je zrejmé, v čom konkrétne (teda na základe akých konkrétnych právnych a skutkových dôvodov) žalobca považuje napadnuté rozhodnutie žalovaného a prvostupňové rozhodnutie povinnej osoby za nezákonné. Žalobná námietka musí spĺňať určitú mieru konkretizácie. Je v záujme žalobcu, aby vznesenú námietku dostatočne konkretizoval, a tým umožnil správne mu súdu prieskum napadnutého rozhodnutia žalovaného a rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa v tomto smere. Správny súd nie je oprávnený a ani povinný vyhľadávať žalobné dôvody za žalobcu. Správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby (§ 134 ods. 1 SSP).

51. Ďalej správny súd uvádza, že žalobca až v replike zo dňa 24.11.2021 s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 830/2016 zo dňa 02.02.2017 namietal, že bolo povinnosťou okresného úradu informovať žalobcu o vykonaných krokoch, ktoré podnikol v snahe vyhovieť žiadosti žalobcu, ako aj o tom, či žalobcom žiadané informácie existujú, a akým spôsobom ich okresný úrad vyhľadával. V prípade, ak by sa okresný úrad domnieval, že nie je možné žiadosti žalobcu vyhovieť, malo rozhodnutie obsahovať dostatočné odôvodnenie, v akých registroch bolo vykonané šetrenie, akým spôsobom, a tiež technické prípadne personálne zdôvodnenie, prečo nie je možné žiadosti žalobcu vyhovieť. Správny súd k uvedenej námietke žalobcu uvádza, že v zmysle § 183 SSP môže žalobca doplniť správnu žalobu o ďalšie žalobné body len v lehote ustanovenej na podanie žaloby. Zároveň, ako už správny súd uviedol, z napadnutých rozhodnutí jasne vyplýva, z akého dôvodu nebolo žiadosti žalobcu vyhovieť, pričom žalovaný už v rámci odôvodnenia napadnutého rozhodnutia poukázal na počet konaní, ktorých predmetom bolo overenie geometrického plánu a takisto na počet konaní o oprave chyby v katastrálnom operáte a tiež uviedol, že fyzicky a ani v systéme nie je možné dohľadať údaje podľa kritérií zadaných žalobcom v žiadosti.

52. Správny súd po preskúmaní administratívneho a súdneho spisu zistil, že nevyhovenie žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií z vyššie uvedených dôvodov zodpovedalo zákonnej úprave a ich neposkytnutie tak podľa názoru správneho súdu nepredstavuje negatívny zásah do práva žalobcu na informácie. Rovnako tak správny súd konštatuje, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia zahŕňa a hodnotí všetky skutočnosti, ktoré boli podkladom pre výrok rozhodnutia, podáva celkový prehľad o priebehu konania, reaguje na odvolanie žalobcu. Súd v procese preskúmania predmetného rozhodnutia nevzhladol absenciu dôvodov v rozhodnutí, na základe ktorých orgán verejnej správy vo veci rozhodol. Žalovaný vo svojom rozhodnutí riadne zdôvodnil a zrozumiteľne uviedol dôvody, pre ktoré nebolo možné žiadosti žalobcu vyhovieť a to aj v kontexte s účelom a zmyslom zákona č. 211/2000 Z. z., vec po právnej stránke správne posúdil a aplikoval príslušné ustanovenia zákona č. 211/2000 Z. z.

53. Na základe uvedených dôvodov správny súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

54. O práve na náhradu trov konania rozhodol správny súd podľa § 168 SSP, podľa ktorého úspešnému žalovanému právo na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal, nakoľko ich náhradu žalovaný nežiadal a ani mu žiadne trovy nevznikli.

55. Toto rozhodnutie prijal senát Správneho súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť do jedného mesiaca od jeho doručenia, na Správny súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého

sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.